

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1658

§. 178. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

O Deus, o dulcissime Iesu, unde mihi tantum bonum, ut matrem tuam facias etiam meam! excedit hoc donum, captum meum, da mihi igitur spiritum veri eius filij, ut ita vivam & agam, sicut talis mater desiderat & meretur. O mater sanctissima, cum sim certus a deo te filio tuo esse obedientem, ut statim officium matris acceptaris, *Monstrare esse matrem*, sed multo magis ora pro me, semper ut me filium tuum opere verbo & cogitatione esse demonstrem.

§. 178. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. v. 27.

Hora scilicet prima post meridiem qua commendavit Joanni Matrem Christus à cruce, & ipse hora tertia post mortuus est, accepit Ioannes matrem Iesu in suam protectionem, curam, & officia, ut nihil illi desset sive in victu, potu administratione, obsequio, aliisque necessariis vitæ, & piæ conversationis & consolationis, usque ad ultimum vitæ spiritum & gloriosum eius sepulchrum ab anno ætatis circiter 48. usque 63. Verum quid opus erat uti tam sedula commendatione, cum Christus esset in proximo (scilicet tertia die resurrecturus, & ad suos rediturus, pro ut cum revixit, tum se vivum in multis argumentis exhibuit per dies quadraginta apparens eis. Circa hoc igitur nota, quod, pro carnis conditione, non erat inter discipulos & familiares commoraturus, sed per temporum intervalla sui conspiciendi copiam facturus loquens illis de regno Dei, ideo ne videretur aliquid imprudenter omittere, moriens omne pietatis officium in matrem perfecit: Accepit ergo Ioannes eam in sua officia, tanquam esset Mariæ filius omnium obsequentissimus, merentem solabatur, & quidquid excogitare potuit esse illi ad vitæ consuetudinem commodum, subministravit, qui plus tamen erat à Deipara accepturus quam ei dare posset. Idcirco præstantissimum & nequaquam penitendum hoc legatum ilico & cum gaudio accepit. Sed quare omisit S. Ioannes dicere, quid B. V. fecerit, an illa Ioannem filium & in illo omnes nos acceptaverit, & magis hoc de se, quam de illa dicere curavit? Uti que propterea quod de B. M. V. parte dubitari non poterat, quin dilectissimi filii tui voluntati & postulato, maxime in illa hora, amantissime obsequeretur, ut omniam impossibile fuisse, matri illi non esse misericordem, quæ & gratia plena est, & in qua ipsa pietas novem mensibus corporaliter habitavit. Quia igitur ex parte nostri magis erat dubium, an teneret contractus legati mutui factus, ecci Ioannes pro sua persona primus præisse notatur, ut quisque nostrum animose sequatur.

Domi-

Domine Iesu Christe, qui diligentibus te bona invisibilia præparasti, corda tibi matricque tuæ famulantium ad bravium supernæ remunerationis accende, & peccatoribus illapsus, gratiam, qua in tuo & sanctissimæ matris tuæ semper virginis servitio perseveremus, infunde, quo protectionis tantæ muniti præsidii quod te Domine donante concepimus, exequamur, & ad promissa in bono constantibus præmia aliquando pertingamus. Et, *ô Domina mea sancta Maria, me in tuam benedictam fidem ac singularem custodiam & in sinum misericordie tuæ hodie & quotidie & in hora exitus mei animam meam & corpus meum tibi commendo, omnem spem & consolationem, omnes angustias & miseras meas, vitam & finem vitæ meæ tibi committo, ut per tuam intercessionem & per tuam meritâ, & omnia mea dirigantur & disponantur secundum tuam cuique filii voluntatem, & meam necessitatem. Amen. Vel uti Sodales B. M. V. apud Societatis Iesu Patres profiteri solent. S. Maria mater Dñi & virgo Ego N. N. te hodie in Dominam, Patronam & advocatam eligo firmiterque statuo ac propono, me nunquam te derelicturum neque contra te unquam aliquid dicturum, aut facturum, aut permissurum ut à meis subditis aliquid contra tuum honorem unquam agatur. Obsecro te igitur suscipe me in servum perpetuum, ad sis mihi in actionibus omnibus meis, nec me deseras in hora mortis. Amen.*

§. 179. Postea sciens Iesus quia omnia consummata. v. 28.

Nimirum, quæ ab ipso consummari debebant vel actu antequam moreretur, vel virtute aliqua iam posita, undè postea suo tempore effectus actu proditurus esset, pervidens Iesus iam esse bene disposita, & paucissima actu, antequam moreretur, consummandâ restare ad illâ se accinxit, ut fortis, absolvenda, uti videbimus. Quæ vero illa essent quæ iam consummata erant pene infinitum esset dicere, vel enumerare utpotè tanta quanta teste S. Ioanne in omnibus libris mundi scribi non possent, & idè ea enumerare debeo super sedere. Consilium tamen do posteritati, ut si quis velit, utiliter possit ex una parte ponere prophetias omnes & figuras de Christi Domini rebus, & ex altera parte res ipsius, nempe acta, & dicta, in quo genere iam quidam, uti Baeza Soc. Iesu sacerdos, prævit, qui de Christo figurato in veteri Testamento, Tomos sex in lucem emisit. Ego interim moneo Lectorem, ne Christum D. autem et Scripturæ alligatum fuisse, sed ipsi Scripturam, idè enim de eo scriptum erat, quia ipse sic facturus erat, & Iudæis habentibus scripturam istam, cum nimium adhærent scripturæ (ita fieri solet in rebus humanis, ut ægrè medium teneatur, sed ad unum extremorum à medio pronissime deflectatur) ipsa scriptura identidem ab
Domi-